

SIRENA

CURIERUL SEZONULUI LA CONSTANȚA

Paștele la Constanța

Au trecut cele trei zile ale Paștilor. Vremea încântătoare, ce ne-a hărăzit-o norocul, a făcut din aceste zile o feerie. Sub razele soarelui primăvarațic Constanța s'a arătat mai frumoasă ca totdeauna.

Mulțimea veselă și mulțumită, ce umple străzile și bulevardul, îți pare un turnicar atras la lumină de puterea misterioasă a naturii în redeșteptare. Pe fețele tuturor se citește voia bună și dragostea nestăpânită de viață.

Cerul senin și darnic își trimite, peste acest colț de pământ fermecător, binecuvântarea sa. Și ca și cum ar voi să ne facă să simțim mai mult cât e de frumos, întocmai ca o femeie cochetă, se întuneacă din când în când pentru scurte răstimpuri, acoperindu-se cu nori amenințători, ca să apară în urmă mai strălucitor și mai plin de vrajă.

Marea, nesfârșita mare, dă peisajului un cadru de poetică visare. În oglinda apelor ei prinde toate nuanțele cerului, ca să le redea ochilor uimiți ai privitorului mai dulci și mai odihnitoare. Pe întinsul apelor mării plutește liniștea și singurătatea, care te îndeamnă la reculegere și-ți întărește sufletul.

Contrastul acesta dintre sbuciumul omenesc de pe țărm și maestatea tăcută a infinitului din largul apelor, îți aduce iară să vrei în minte gânduri, ce te ridică deasupra preocupărilor zilnice obișnuite...

La cazino te crezi în plin sezon de vară. Vastele lui saloane au devenit neîncăpătoare pentru mulțimea acelor, care sături de frumusețea naturii vor să guste câteva ore de desfătare artistică.

În marea sală de consumațiune orchestra maestrului Emilian Gheorghiu oieră amatoriilor o muzică aleasă, cu un repertoriu clasic și modern din cele mai variate și de o execuțiune desăvârșită.

Reprezentățiunile teatrale din sala de spectacole, pentru care nu s'a cruțat nici un sacrificiu, sunt în măsură să satisfacă gustul cunoscătorilor celor mai pretențioși.

Din toate se vede silința ce-și dau conducătorii, ca acest local de distrac-

ție să întrecă tot ce a fost până acum, în această direcțiune, în orașul nostru.

În cadrul de sobră eleganță arhitecturală al cazinoului, strălucirea, varietatea și frumusețea tualetelor feminine îți încântă ochii și te poartă cu mintea în lumea basmelor. E par' că o întrecere din partea tuturor, ca să te facă să crezi, că în adevăr viața e un vis.

Să ne mai mirăm dar, că oaspeți din toate unghiurile țării s'au grăbit să vină la Constanța, ca să-și petreacă aici sărbătorile Paștilor?

Vino, dar, să te sărut...

(Traducere)

*„Ochi, nespus de mândre stele...
Astfel răsuna cântarea
Auzită prin Toscana,
Când priveam odată marea.*

*Cânteca-l cânta o fată,
Ce lucra la 'mpletitură,
Și cu drag am sărutat-o
Peste rumena ei gură.*

*Cântul, marea, 'mpletitura
Iar în gând mi-au apărut,
Când mi te-arătași în cale
Vino, dar, să te sărut...*

Constanța în timpurile noi

Toată amintirea și gloria Tomisului vechiu se asemuise cu pământul și în timpurile din urmă nici nu se mai știa de locul unde fusese cetatea legendară a Colchilor lui Aetes.

Schimbarea de mai târziu a numelui de Tomis în Constantiana, cu denaturarea în Kiustenge,—toate la un loc au încurcat și mai mult păreriile învățaților cercetători.

Unii dibuiau s'așeze Tomisul, ba mai sus, ba mai jos de Constanța de azi, sprijinindu-se fiecare pe diferite argumente. Un Grec modern s'a apucat s'așeze Tomisul în satul Anadalchioi și n' aventura asta istorică a tărif un moment și pe marele Mommsen. Alții s'au întrecut a duce Tomisul, ba la Kiev, ba la Ovidiopolis și până și la Temeșvar, ca să-l unguriască.

Toate aceste încurcături s'au putut face mai de demult, în lipsă de documente, azi însă, în urma săpăturilor și inscripțiunilor descoperite, nu se mai